روزنامه سرآمد اقتصاد

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: فیروز اسماعیلی نژاد
قائم مقام مدیر مسئول: امید عباسی
دبیر شورای سیاستگذاری: مهدی دهدار
سردبیر: شورای سردبیری
دبیر تحریه: سعید قلیچی

چاپ: صمیم
دبیر عکس: اصغر بشارتی
طرح و کاریکاتور: فریبا عزیزی
توزیع: موسسه نشریات جراری
تلفن دفتر مرکزی: ۸۸۷۶۹۲۲۷-۰۲۱
تلفن شهرستان ها: ۸۶۰۴۷۵۹۶ -۰۲۱

سازمان آگهی ها: ۰۹۱۹۸۵۴۳۹۹۶
پست الکترونیکی: Eghtesadsaramad@gmail.com
نشانی سایت: Eeghtesadsaramad.ir
عضو انجمن روزنامه های غیردولتی
نشانی دفتر مرکزی: تهران- خیابان سهروردی شمالی مابین هویزه و بهشتی - پلاک ۴۵۶ طبقه سوم - واحد ۳

دوشنبه - ۱۳ مهر ۱۴۰۵
سال دوازدهم - شماره ۲۶۰۱

«سرآمد» بررسی می کند؛

بازی بزرگ در آب راه‌های باریک

از معضل مالاکا و منطق آسیب پذیری چین تا ظهور الگوی آسیب پذیری ابرقدرت‌ها

گروه راهبردی - مرتضی فاخری - شبکه تجارت جهانی بر شریان‌هایی استوار است که در نقاطی باریک و حساس، گره خورده‌اند. این گلوگاه‌های دریایی که شمار اندکی از آن‌ها راهبردی تلقی می‌شوند، حجم نامتناسبی از جریان کالا، انرژی و کانتینر را در خود جای داده‌اند. تخمین زده می‌شود بیش از نود درصد تجارت جهانی از طریق دریا انجام می‌شود و بخش قابل توجهی از این حجم عظیم، ناگزیر از عبور از گذرگاه‌هایی است که در باریک‌ترین حالت، گاه از دو مایل دریایی فراتر نمی‌روند. این تمرکز جغرافیایی، گلوگاه‌ها را به نقاطی با آسیب‌پذیری ساختاری عمیق بدل کرده است؛ نقاطی که در زمان بحران می‌توانند به ابزارهای فشار فلج‌کننده در دست بازیگران مسلط یا تهدیدکننده تبدیل شوند. قدرتی که از این گذرگاه‌ها برمی‌خیزد، نه از حجم تسلیحات، بلکه از توانایی خفه کردن نفس اقتصاد حریف سرچشمه می‌گیرد. حادثه کشتی اور گیون در کانال سوئز نشان داد که حتی یک سانحه غیرنظامی نیز قادر است زنجیره‌های تأمین جهانی را در عرض چند روز دچار اختلالی گسترده کند. اما فراتر از حوادث غیرنظامی، آنچه گلوگاه‌ها را به منبعی از ناامنی استراتژیک برای ابرقدرت‌ها تبدیل می‌کند، قابلیت بالقوه‌ای است که هر یک از آن‌ها برای فلج ساختن رقیب در سناریوهای بحرانی در اختیار دارند.

معضل مالاکا و منطق آسیب‌پذیری چین

تنگه مالاکا، گذرگاهی باریک میان شبه‌جزیره مالایا و جزیره سوماترا، یکی از پرترددترین مسیرهای دریایی جهان و پیونددهنده اقیانوس هند و اقیانوس آرام است. باریک‌ترین نقطه این تنگه کمتر از دو مایل دریایی عرض دارد، در حالی که تنگه هرمز در مقایسه با آن، عرضی در حدود بیست و یک مایل دارد. این ویژگی هندسی، مالاکا را به گلوگاهی با حساسیت ویژه بدل کرده است. برای چین، این تنگه نه فقط یک مسیر تجاری، بلکه شریان حیاتی اقتصاد این کشور است. حدود هشتاد درصد از هیدروکربن‌های وارداتی چین از طریق دریا و عمدتاً از مسیر مالاکا تأمین می‌شود. این وابستگی ساختاری، که در ادبیات استراتژیک چین با عنوان «معضل مالاکا» شناخته می‌شود، سال‌هاست که به یکی از دغدغه‌های اصلی امنیت ملی پکن بدل شده است. منطق این نگرانی روشن است: در صورت بروز درگیری، به ویژه بر سر تایوان، چین بیم آن دارد که ایالات متحده و متحدانش بتوانند با ایجاد محدودیت در این مسیر، دسترسی این کشور به منابع انرژی را مختل کنند. حضور نیروی دریایی آمریکا در اقیانوس هند و دریای چین جنوبی، این تهدید را برای استراتژیست‌های چینی کاملاً جدی و قابل تصور می‌سازد. وزیر خارجه سنگاپور، در توصیفی هشداردهنده، بحران تنگه هرمز را «تمرین عمومی» برای سناریوی رویارویی آمریکا و چین در مالاکا خوانده است. این اظهارنظر، عمق نگرانی از تبدیل شدن مالاکا به عرصه‌ای برای اعمال فشار فلج‌کننده را آشکار می‌سازد.

چین در واکنش به این آسیب‌پذیری، استراتژی چندوجهی برای کاهش وابستگی به مالاکا و دور زدن این گلوگاه طراحی کرده است. یکی از محورهای اصلی این استراتژی، توسعه مسیرهای جایگزین خشکی است که در چارچوب طرح کمربند و جاده شکل گرفته‌اند. دالان اقتصادی چین-پاکستان، با ارزش سرمایه‌گذاری بیش از شصت میلیارد دلار، یکی از بلندپروازانه‌ترین پروژه‌های این طرح است که بندر گوادر در ساحل دریای عرب را به منطقه خودمختار سین‌کیانگ متصل می‌کند. گوادر به چین امکان می‌دهد تا نفت و کالاهای خود را از مسیر دریای عرب دریافت و از طریق شبکه‌ای از جاده‌ها و خطوط لوله به داخل منتقل کند و بدین ترتیب، مسیر سنتی و پرخطر مالاکا را دور بزند. مطالعات نشان می‌دهد که این دالان توانسته وابستگی انرژی چین به تنگه مالاکا را تا حدود سی درصد کاهش دهد. با این حال، این پروژه با چالش‌های امنیتی جدی در بلوچستان، بی‌ثباتی اقتصادی پاکستان و نگرانی‌های هند مواجه است. پروژه دیگری که توجه پکن را به خود جلب کرده، طرح «پل خشکی» تایلند است که هدف آن اتصال دریای آندامان به خلیج تایلند از طریق یک کریدور نود کیلومتری است. این مسیر می‌تواند سفر کشتی‌ها را به طور متوسط چهار روز کاهش دهد و هزینه‌های حمل‌ونقل را تا پانزده درصد پایین بیاورد. با این حال، پروژه‌ای با هزینه تخمینی سی و شش میلیارد دلار، با چالش‌های مالی، زیست‌محیطی و رقابت ژئوپلیتیکی میان چین، هند و امارات مواجه است. چین همچنین با احداث خطوط لوله نفت و گاز از میانمار و آسیای مرکزی، مسیرهای دیگری برای تأمین انرژی خود فراهم کرده که به طور کامل مالاکا را دور می‌زنند. آنچه در این تلاش‌ها نهفته، اعتراف ضمنی پکن به این واقعیت است که تنگه مالاکا، تا زمانی که به طور کامل بی‌اثر نشود، همچنان به مثابه شمشیری بالای سر اقتصاد چین باقی خواهد ماند.

بحران هرمز و ظهور الگوی جدید آسیب‌پذیری ابرقدرت‌ها

تنگه هرمز، تنها مدخل خلیج فارس، از دیرباز به عنوان مهم‌ترین گلوگاه انرژی جهان شناخته می‌شده است. پیش از بحران ۲۰۲۶، حدود بیست درصد از عرضه جهانی نفت، معادل پانزده میلیون بشکه نفت خام و پنج میلیون بشکه فرآورده‌های نفتی در روز، از این تنگه عبور می‌کرد. اما آنچه در پی حمله آمریکا و اسرائیل به ایران در فوریه ۲۰۲۶ رخ داد، الگویی متفاوت از آسیب‌پذیری را آشکار ساخت. ایران با استفاده از پهپاد، موشک‌های بالستیک و قایق‌های تندرو، عبور کشتی‌ها از تنگه را به شدت پرخطر ساخت. نتیجه آنکه بیمه کشتی‌ها غیرقابل دسترس یا به شدت گران شد و خدمه از سفر به این مسیر امتناع کردند. عملاً تنگه هرمز بسته شد، بدون آنکه نیازی به اشغال نظامی یا درگیری تمام‌عیار باشد. این الگو، که می‌توان آن را «بستن از طریق ایجاد عدم قطعیت» نامید، نشان داد که یک قدرت منطقه‌ای می‌تواند با ابزارهایی نسبتاً محدود، شریان حیاتی اقتصاد جهانی را مسدود کند. ایران حتی سیستم نوبتی برای عبور کشتی‌ها ایجاد کرد و از برخی کشورها عوارض دریافت می‌کرد. این اقدام، که به مثابه اعمال حق عبور مشروط و پرداخت عوارض در یک گلوگاه بین‌المللی بود، پیامدهایی فراتر از بحران انرژی داشت: به چالش کشیدن اصل آزادی کشتیرانی که محور اصلی نظام تجارت جهانی است.

آنچه بحران هرمز را برای ایالات متحده به «دام استراتژیک» بدل می‌کند، شکاف میان اهمیت جهانی این تنگه و وابستگی مستقیم آمریکا به آن است. آمریکا به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت جهان، به طور مستقیم به نفت عبوری از هرمز وابسته نیست، اما به عنوان ضامن نظام جهانی، خود را ناگزیر به مداخله برای حفظ این شریان می‌بیند. این وضعیت، واشنگتن را در برابر یک دوراهی استراتژیک قرار می‌دهد: مداخله نظامی برای بازگشایی تنگه، هزینه‌های سیاسی، مالی و انسانی سنگینی به همراه دارد، در حالی که عدم مداخله، اعتبار واشنگتن به عنوان قدرت هژمونیک را خدشه‌دار می‌کند. تحلیلگران مؤسسه مطالعات سیاسی بین‌المللی ایتالیا این وضعیت را «فخ جیوپلیتیک» توصیف کرده‌اند که در آن قدرت نظامی به تنهایی برای تضمین نتایج سیاسی و اقتصادی پایدار کافی نیست. ایران، در این معادله، نیازی به هزینه دادن نیروی دریایی آمریکا ندارد؛ کافی است هزینه بازگشایی و تأمین امنیت تنگه را به سطحی برساند که ادامه حضور آمریکا را پرهزینه و بی‌افق سازد. این استراتژی، که بر «استنزاف سیاسی» به جای رویارویی نظامی مستقیم استوار است، الگویی از آسیب‌پذیری را نمایان می‌سازد که در آن، قدرت‌های بزرگ نه با شکست نظامی، بلکه با فرسایش تدریجی توانایی‌ها و اعتبار خود مواجه می‌شوند.

کانال سوئز و شکنندگی ساختاری زنجیره‌های تأمین

کانال سوئز، آبراه مصنوعی که دریای مدیترانه را به دریای سرخ متصل می‌کند، از زمان افتتاح در سال ۱۸۶۹ به یکی از حیاتی‌ترین شریان‌های تجارت جهانی بدل شده است. این کانال بین دوازده تا پانزده درصد تجارت جهانی و حدود سی درصد ترافیک کانتینری جهان را در خود جای داده است. کوتاه‌ترین مسیر دریایی میان آسیا و اروپا، به طول صد و نود و سه کیلومتر، سالانه میلیاردها دلار کالا را از خود عبور می‌دهد. اما حادثه کشتی اور گیون در مارس ۲۰۲۱ نشان داد که این شاهکار مهندسی، به رغم تمام تدابیر ایمنی، در برابر حوادث غیرنظامی نیز به شدت آسیب‌پذیر است. این کشتی کانتینربر غول‌پیکر، به طول تقریبی چهارصد متر و وزن دویست هزار تن، در اثر طوفان شدید از مسیر خارج شد و عرض کانال را به طور کامل مسدود کرد. در شش روزی که این کشتی به گل نشسته بود، بیش از چهارصد کشتی در دو سوی کانال متوقف شدند و ارزش کالاهایی که روزانه از این مسیر عبور می‌کردند، به طور میانگین به ده میلیارد دلار می‌رسید. این واقعه، که در بحبوحه همه‌گیری کووید-۱۹ رخ داد، به نمادی از شکنندگی زنجیره‌های تأمین جهانی تبدیل شد و نشان داد که چگونه یک رویداد به ظاهر کوچک و غیرنظامی می‌تواند سیستمی به هم‌پیوسته و پیچیده را از کار بیندازد.

اهمیت این حادثه نه فقط در پیامدهای اقتصادی مستقیم آن، بلکه در درسی است که درباره ماهیت آسیب‌پذیری زیرساخت‌های حیاتی به همراه داشت. کانال سوئز، برخلاف گلوگاه‌های طبیعی چون مالاکا یا هرمز، یک آبراه مصنوعی است که تحت مدیریت و حاکمیت یک کشور قرار دارد. این ویژگی، آن را در برابر طیف متفاوتی از تهدیدها آسیب‌پذیر می‌کند: از خطای انسانی و سوانح فنی گرفته تا حملات تروریستی یا اقدامات خرابکارانه. در سال‌های اخیر، حملات حوثی‌ها به کشتی‌ها در دریای سرخ، بسیاری از شرکت‌های کشتیرانی را ناگزیر به دور زدن قاره آفریقا از طریق دماغه امید نیک کرد، مسیری که به مراتب طولانی‌تر و پرهزینه‌تر است. این تحولات، مصر را که درآمد کانال برای اقتصادش حیاتی است، در برابر کاهش درآمدهای ارزی و فشارهای اقتصادی فزاینده قرار داده است. آنچه کانال سوئز را به مثابه مطالعه موردی آسیب‌پذیری ابرقدرت‌ها مهم می‌سازد، این واقعیت است که حتی یک حادثه موقت، بدون هیچ‌گونه عاملیت سیاسی یا نظامی، می‌تواند اختلالی در مقیاس جهانی ایجاد کند. اگر یک کشتی به گل نشسته قادر است صدها کشتی را زمین‌گیر کند، تصور پیامدهای یک اقدام عمدی یا یک بحران امنیتی پایدار، ابعادی بسیار فراتر به خود می‌گیرد.

نتیجه‌گیری: گلوگاه‌ها به مثابه شریان‌های آسیب‌پذیر قدرت

گلوگاه‌های دریایی، در تحلیل نهایی، نقاطی هستند که در آن‌ها قدرت ابرقدرت‌ها نه از طریق رویارویی مستقیم، بلکه از طریق کنترل یا تهدید شریان‌های حیاتی به چالش کشیده می‌شود. آنچه مالاکا، هرمز و سوئز را به عناصری کلیدی در معادلات قدرت جهانی بدل می‌کند، نه فقط حجم تجارت و انرژی که از آن‌ها عبور می‌کند، بلکه قابلیت ذاتی‌شان برای ایجاد اختلالی است که پیامدهای آن به سرعت از مرزهای منطقه‌ای فراتر می‌رود. چین با معضل مالاکا دست‌وپنجه نرم می‌کند و با سرمایه‌گذاری در مسیرهای جایگزین، در پی کاهش آسیب‌پذیری خود است، اما این تلاش‌ها هنوز نتوانسته‌اند وابستگی ساختاری این کشور را به طور کامل برطرف کنند. ایالات متحده در بحران هرمز در دام استراتژیکی گرفتار شده که در آن، قدرت نظامی برتر به تنهایی قادر به تأمین امنیت پایدار نیست. و کانال سوئز، با شکنندگی ذاتی خود، یادآور می‌شود که حتی زیرساخت‌های به ظاهر باثبات نیز می‌توانند در کسری از زمان به گلوگاهی برای اختلال در نظم اقتصادی جهانی بدل شوند. در دنیای به هم‌پیوسته امروز، امنیت ابرقدرت‌ها تا حد زیادی گروگان امنیت این گذرگاه‌های باریک است؛ واقعیتی که هر استراتژیست و سیاست‌مداری ناگزیر از درک و احتساب آن است.

شرکت گاز استان گلستان (سهامی خاص)

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای با ارزیابی کیفی (شماره R-۰۵۱۳۰۲) نوبت دوم

موضوع مناقصه: خرید لوله های فولادی سایز ۶،۲ و ۸ اینچ
کد فراخوان در پایگاه ملی مناقصات ۱۰۵۳۸۲۷۰۶ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۱
۱-نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت گاز استان گلستان به آدرس: گرگان –میدان بسیج– سایت ادارات - کد پستی ۳۶۹۴۸-۴۹۱۸۹
۲-زمان دریافت اسناد: کلیه اسناد مناقصه حداقل دو روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم و حتی الامکان در تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۵ در سامانه بارگذاری و پس از آن تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۲ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.SetadIRAN.ir قابل دریافت (دانلود) میباشد.
۳- نحوه دریافت اسناد مناقصه و مهلت ارائه مدارک: تولید کنندگان وتامین کنندگان ومناقصه گران دارای صلاحیت از وزارت نفت وشرکت ملی گاز ایران ، همراه با (توانایی مالی، تخصص و سابقه کاری مرتبط) میبایست ضمن ثبت نام در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW . Setadiran.ir و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی (در صورت عدم عضویت قبلی) جهت شرکت در مناقصه از طریق سامانه ستاد اقدام نمایند. ضمناً لازم است مناقصه گران کلیه مدارک خواسته شده براساس دعوتنامه ارسالی که در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) WWW . Setadiran.ir ، پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات http://iets.mporg.ir درج گردیده پس از تهیه و تکمیل مستندات، حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۶ از طریق سامانه ستاد بارگذاری نمایند. (در این مرحله مناقصه گران علاوه بر بارگذاری مستندات، همزمان با آن ملزم به ارسال پاکت ضمانت نامه شرکت در فرآیند ارجاع کار و مستندات مربوط به ارزیابی کیفی و فنی بصورت دستی به آدرس شرکت گاز استان گلستان امور پیمانها می باشند. بدیهی است کلیه مناقصه گران در صورت بارگذاری اسناد و تکمیل مستندات در موعد تعیین شده، قابلیت مشارکت در فرآیند مناقصه را خواهد داشت. همچنین شرکتهایی که دارای عضو هیئت مدیره مشترک میباشند مجاز به شرکت همزمان در مناقصه و ارائه پیشنهاد قیمت بصورت توامان نخواهند بود و در هر مرحله از مناقصه که این موضوع ثابت شود مناقصه گذار نسبت به حذف مناقصه گران مربوطه از روند مناقصه اقدام خواهد نمود.
۴- نوع و میزان تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مطابق با بند الف ماده ۶ آئین نامه تضمین معاملات دولتی جهت مناقصه به مبلغ ۱۵،۰۶۱،۶۷۱،۵۰۰ ریال (پانزده میلیارد و شصت ویک میلیون و ششصدو هفتادو یک هزارو پانصد ریال) میباشد.
کمیسیون مناقصات(بازگشایی پاکات): روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۷
شماره مرکز تلفن: کد شهری (۰۱۷) ۵-۳۲۴۸۰۳۷۲ داخلی ۲۰۵۹
کارشناس مربوطه: آقای مهندس ره انجام فاکس: ۳۲۴۸۰۲۹۸ (۰۱۷)
شناسه آگهی: ۲۲۸۹۴۵۵

شرکت گاز استان گلستان

آگهی مناقصه عمومی

شهرداری گرگان

شهرداری گرگان درنظر دارد نسبت به انجام ۱۵۰ کیلومتر خط کشی طولی در سطح شهر (با مشخصات بارگذاری شده در سامانه ستاد) با مبلغ برآورد اولیه ۹۷/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (بدون تعدیل) بر مبنای رسته کاری اشخاص حقیقی یا حقوقی دارای مجوزات لازم از محل ردیف ۲۱۰۳۰۰ بودجه شهرداری از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید ، لذا افراد و شرکت های واجدالشرایط می توانند از تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۳ لغایت مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۰۲ به سامانه ستاد آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

شناسه اگهی: ۲۲۹۲۸۰۴

مجید طاهری -شهردار گرگان

شرکت شهرکهای صنعتی استان اصفهان

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای نوبت اول

شرکت شهرکهای صنعتی استان اصفهان در نظر دارد مناقصه های عمومی یک مرحله‌ای همزمان با ارزیابی کیفی (فشرده) زیر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار مناقصه در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۳ می باشد.
آخرین مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: ساعت ۱۹ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸
آخرین مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۳:۰۰ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۲
زمان بازگشایی پاکت های مناقصه: ساعت ۰۸:۰۰ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۳
هزینه درج آگهی روزنامه به عهده برنده مناقصه می باشد.
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت الف: آدرس اصفهان، خیابان ۲۲ بهمن، مجموعه اداری امیر کبیر، شرکت شهرکهای صنعتی استان اصفهان و تلفن ۰۳۱۳۲۶۴۷۳۰۰
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۱۴۵۶-۰۲۱
۱-موضوع مناقصه: تهیه مصالح و احداث ساختمان اداری و آشیانه و محوطه آتش نشانی ناحیه صنعتی سرآسیاب
مبلغ برآورد اولیه: ۹۲،۸۴۸،۸۹۲،۷۰۶ ریال و براساس فهارس بهای سال ۱۴۰۴ سازمان برنامه و بودجه کشور (اعتبار طرح جاری)
مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۶۴۲،۴۴۴،۶۳۵۴ ریال
رشته و پایه تشخیص صلاحیت پیمانکاران: رتبه ۵ یا بالاتر در رشته ابنیه
مدت اجرا: ۱۲ ماه
۲-موضوع مناقصه: تهیه مصالح و تکمیل شبکه توزیع آب شهرک صنعتی فریدن به طول تقریبی ۳۷۰۰ متر
مبلغ برآورد اولیه: ۶۱،۴۸۰،۵۸۹،۸۲۵۰ ریال و براساس فهارس بهای سال ۱۴۰۴ سازمان برنامه و بودجه کشور (اعتبار طرح جاری)
مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۳،۰۷۴،۰۲۹،۴۹۱ ریال
رشته و پایه تشخیص صلاحیت پیمانکاران: رتبه ۵ یا بالاتر در رشته آب
مدت اجرا: ۵ ماه
۲-موضوع مناقصه: تهیه مصالح و احداث ایستگاه تقلیل فشار گاز ناحیه صنعتی نیاسر
مبلغ برآورد اولیه: ۴۱،۴۳۹،۰۳۹،۳۷۱ ریال و براساس فهارس بهای سال ۱۴۰۴ سازمان برنامه و بودجه کشور (اعتبار طرح جاری)
مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۸،۴۱۷،۲۴۸،۷۲۴ ریال
رشته و پایه تشخیص صلاحیت پیمانکاران: رتبه ۵ یا بالاتر در رشته ابنیه
مدت اجرا: ۸ ماه
۲-موضوع مناقصه: تهیه مصالح و تکمیل شبکه روشنایی و کارگاهی شهرک صنعتی اژیه
مبلغ برآورد اولیه: ۶۲،۱۵۸،۴۱۶،۸۹۵ ریال و براساس فهارس بهای سال ۱۴۰۴ سازمان برنامه و بودجه کشور (اعتبار طرح جاری)
مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۳،۱۰۷،۹۲۰،۸۴۴ ریال
رشته و پایه تشخیص صلاحیت پیمانکاران: رتبه ۵ یا بالاتر در رشته نیرو
مدت اجرا: ۶ ماه
شناسه آگهی: ۲۲۹۲۱۳۲

امور پیمانهای شرکت شهرکهای صنعتی استان اصفهان